

rete, Port. & Bonac. apud ipsum. Non incurreret tamen poenas à Pontificibus contra sollicitantes fulminatas, quia hæc poenæ sunt contra sollicitantes ad inhonestæ fulminatae, ob speciale turpititudinem sollicitationis, quatenus sollicitatio ad inhonestæ est valde periculosa, & confessionem maximè odiosam reddens. Diana p. 4. tr. 5. ref. 17. Nec o

656. Mulier tamen Confessio non est suspecta de haeresi, i. via non accedit ad Confessarium animo se accusandi & Sacramentum penitentis suscipiendo que cum nullum sit Sacramenti initium, natus est Secundum Iacobum.

652. Est suspectus de fide Confessarius, si
sollicitat immediate ante, vel post: quia sic
sollicitans censetur in confessione sollicitare.
Diana cit. ref. 50. contra Sousam, qui dicit,
cum non esse de fide suspectum: quia dum
in actu confessionis non sollicitavit, sed sol-
licitationem distulit, aut anticipavit, dat in-
telligere, se noluisse integritatem confessio-
nis commaculare.

653 Similiter est suspectus de fide Confessarius sollicitans ex occasione, aut prætextu confessionis, vel simulando confessionem: uia Sacramento abutitur, eique injuriam intent. Diana *cit. ref. 50.*

654. Confessarius sollicitans in Confessorio, non ex praetextu, nec occasione confessionis, nec simulando confessionem, est suspectus, & abjurare debet, Diana p. 4. cit. s. 50. & p. 10. trahit. 14. ref. 51. contra Camenam, quia Greg. XV. postquam recensuit immine periclitatur: v. n. 494.

Et tunc Confessarius sollicitans ad inhnesta, est suspectus de haeresi, nedum vi Bullæ Gregor. XV. verum etiam independent ab illa, sicut est suspectus sollicitans ad alia crimina ob abusum Sacramenti.

tem capita sollicitationis , inter quæ est
sollicitatio in Confessionario absque occasio-
ne , aut prætextu confessionis , ut in n. 522.
immediate sequitur , & injungit Inquisitori-
us : Ut super his contra predictas simul vel se-
paratim in omnibus , prout in causis fidei , &c.
quirant , & procedant . His accedit praxis ,
in Inquisitionis Romanæ , ex Diana cit.
uam Inquisit . Hispanæ , ex Alberghino cit.
233. n. 6. quia hujusmodi Confessarii ha-
entur suspecti de fide , & abjurant : quoniam
juria loci redundat in Sacramentum , cuius
cucus est Tribunal . Dantur igitur suspecti su-

Finis Tomi Secundi

E X A M E N ORDINANDORUM, PRÆDICATORUM, ET MISSIONARIORUM.

TOMUS TERTIUS,

Complectens Sacramentum Ordinis, & sacrosanctum Sacrificium Missæ,
insuper aptas, atque expeditas regulas ad Apostolicum Sacra
Concionis & Missionis Ministerium rite exercendum.

PARS PRIMA.

Examen Ordinandorum.

C A P U T I.
D E S A C R A M E N T O
O R D I N I S.

Quid, & quotuplex sit ordo.

Rdo est signum quoddam in quo
spiritualis potestas traditur ordinan-
do ad sacrosantum Missa Sacrifi-
cium, & Eucharistiam perficien-
dam.

conficiendam, 2. quia in Ecclesia Latina ha-
bent annexum votum solemne castitatis, ita
ut impediant, & dirimant matrimonium,
3. quia obligant ad divinum Officium reci-
tandum, 4. quia maiores non possunt suscipi
plures eodem die, sed unus, nec Subdiaco-
natus simul cum minoribus; neque suscipi
possunt, nisi in sex Sabbatis, videlicet, qua-
tuor anni temporum, Sabbato ante Domini-
cam Passionis, quod dicitur Sicutientes, &
Sabbato Sancto, nisi adsit dispensatio Papæ;
minores vero suscipi possunt omnes quatuor

2. Ordines sunt septem: *Ostiaireatus*, *Lecteratus*, *Exorcistatus*, *Aeolyzatus*, *Subdiaconatus*, *Diaconatus*, & *Presbyteratus*.

in die Veneris ante dicta sex Sabbathata, vel
in feria quarta quatuor temporum: num. 26.

5. demum , quia majoribus initiati possunt
solemniter , & ex officio sacra vasa ulla
manu tangere , non ita minoribus initiati ,
nisi ex commissione , & necessitate .

Non

Non peccant autem aliquo Ordine minori, effectus secundarius, gratia primarius: **G**ratia autem productur in eo instanti, quo Sacramentum est completum; quia Sacramentum est signum practicum: unde gratiam mortaliter, nisi adit contemptus; sed venialiter, causat in eo instanti, quo habet perfectam significationem, ad quam est institutum: v. n. 183.

Si ponatur obex peccati mortalis, gratia non causatur: causatur verò character, & gratia illa ex opere operato causatur solum ablatio obice.

4 Episcopatus est Ordo. Nam est spirituialis potestas ordinandi Sacerdotes, & Episcopos; conficiendi Sacramentum Confirmationis, Chrismata, Oleum sanctum, &c. Non est autem Ordo diversus à Sacerdotio, sed est quidam gradus, & extensio Sacerdotii ad præmissa munera; unde novum characterem non imprimit, sed Sacerdotalem præexistentem ampliat; idem dic de Archiepiscopatu, & Papatu.

5 Hinc invalidè, qui Sacerdos non est, ordinaretur in Episcopum, quia Episcopatus essentialiter Sacerdotium prærequisit: non sic in aliis Ordinibus, licet enim illicitè ordinaretur Sacerdos, qui in aliis Ordinibus non esset initiatus, validè tamen ordinaretur, quia Sacerdotium non essentialiter, sed tantum ex præcepto alios Ordines præsupponit.

Episcopus, si non consecretur à tribus Episcopis, sed ab uno solo ex dispensatione Pontificis, validè consecratur, quia adest praxis reconciliativis, cujusmodi sunt Baptismus, & Poenitentia, minimè Ordo.

6 Cardinalatus non est Ordo.

7 Omnes septem Ordines constituunt unum Sacramentum Ordinis unitate aggregationis, & ordinationis ad unum finem, qui est sacrificium Missæ, & Eucharistia conficienda.

8 Hinc tam Episcopus Ordines conferens, quām Clericus recipiens debet esse in gratia, alias peccabit mortaliter.

9 Omnes Ordines imprimunt characterem, ac proinde non possunt sine sacrilegio reiterari.

10 Character, qui ab Ordine imprimitur, est quādam qualitas spiritualis animæ inhærens, & definitur, quod sit signum quoddam spirituale impressum in anima, per quod distinguitur homo tali signo signatus ab aliis, & dignoscitur Deo consecratus, & ab eo deputatus ad gratias, & dona Christi dispensanda, & ad ejusdem munera exercenda. Quæ specialia auxilia non solum in ipsa Ordinis susceptione, verū etiam quando Ordine ipse exercetur, intuitu Ordinis, à Deo conferuntur; v. tom. I. de effectibus Sacramentorum in genere.

Character enim imprimitur eo tempore, quo producitur gratia: quia character est

14 Sacramentum Ordinis fuit institutum à Chri-

EX PARTE SUBJECTI.

à Christo, quando die Coenæ, postquam communicavit Apostolos, dixit: *Hoc facite in meam commemorationem.*

De his, que sunt de substantia, aut de solemnitate Ordinis.

15 A D substantiam, & valorem Sacramenti Ordinis requiruntur, & sufficiunt quatuor.

16 Primum, est potestas Ordinantis, qui esse debet Episcopus consecratus; qui licet esset hæreticus, schismaticus, suspensus, aut degradatus, illicite, sed validè conferret, quia Ordinum collatio est actus Ordinis, non jurisdictionis; Ordo autem, quia est indelebilis, semper manet in eis. Minores possunt ex privilegio Abbates conferre.

17 Secundum, materia, forma & intentio,

18 Tertium, est sexus virilis; hinc mulier est incapax Ordinum, pariter hermaphroditus in quo sexus foemineus prævalet; validè autem ordinatur, si sexus virilis prævaleat; sed si post ordinationem incipiat prævalere sexus foemineus, non potest validè consecrare, aut absolvare, licet characterem retineat: hinc validè, et si illicite ordinantur amentes, cæci, & similes irregulares, esto hi maneant jure Ecclesiastico suspensi; & pueri rationis non compotes qui tamen ad castitatem non tenentur vi voti, nisi adveniente usu rationis ratificant. Omnidò v. tom. I. in impend. marr. de Ordine sacro.

19 Quartum denique, quod sit baptizatus baptismō fluminis.

Baptizatus baptismō sanguinis, aut flaminis, salvare potest, sed non validè ordinari. Quod si bona fide ordinaretur, invalida esset ordinatione, adeoque repetenda, quia ex jure divino baptismus fluminis est janua omnium Sacramentorum: in l. 3. Decr. tit. 43. de presbytero non baptizato, c. I. & 2.

20 Ad licitam autem Ordinum susceptionem requiruntur plura ex parte subjecti, ex parte Ministri, & ex parte utriusque.

Angelus, nec licet, nec validè ordinari posset: quia subjectum Sacramentorum ex institutione Christi est homo viator: v. tom. I. de subiecto Sacramenti.

21 R Equitur primò status gratia. Sufficit, si ponatur in gratia per contritionem, ad differentiam sumptionis Eucharistie, ut num. 279. Secondò, quod sit confirmatus. Tertiò, titulus sustentationis, Beneficii scilicet, patrimonii, vel Religiosa paupertatis, ejusdem, quam solemniter Religiosi in professione emittunt. Quartò, scientia sufficiens. Quintò, licentia Ordinarii, seu litteræ dimissoriæ. Sextò, quod non sit irregularis, suspensus, excommunicatus, aut alio canonico impedimentoo interdictus. Septimò, demum atas sufficiens: pro prima tonsura, & tribus minoribus requiritur septennium completum, pro Acolytu annus duodecimus completus: pro Subdiaconatu annus vigesimus secundus inchoatus; pro Diaconatu annus vigesimus tertius inchoatus: pro Sacerdotio annus vigesimus quintus inchoatus.

22 Capellanus ordinari potest titulo beneficii, si Capellania sit collativa, videlicet sacra, perpetua, & congrua sustentationi Clerici sufficiens, juxta Trid. sess. 21. de reformat. cap. 2. minimè si sit non collativa, seu laica, quia illa est beneficium, non ista: v. tom. 2. de beneficiis.

23 Religiosus, qui ordinatur titulo paupertatis, si fiat Clericus secularis, tenetur patrimonium assignare; quia est in statu seculari, in quo honestam habere debet sustentationem, et si illicite ordinantur amentes, cæci, & similes irregulares, esto hi maneant jure Ecclesiastico suspensi; & pueri rationis non compotes qui tamen ad castitatem non tenentur vi voti, nisi adveniente usu rationis ratificant. Omnidò v. tom. I. in impend. marr. de Ordine sacro.

24 Hinc Port. v. Ordines sacri, n. 8. docet quod qui scienter emisit professionem invalidam, mortaliter peccat suscipiendo Ordinem sacram, quia ordinatur sine titulo, quod est contra Jus Canonicum. Ordinatus sine titulo, per saltum, absque dimissoriis, sine legitima auctoritate, est suspensus ab Ordine, & si in illo ministret, fit irregularis. Port. cit. n. 13.

De his poenis & censuris agit Trid. sess. 7. de reform. cit. n. 10. sess. 21. de reform. c. I. num. 2. sess. 23. de reform. cap. 3. & 17. & Tamb. de Ord. cap. 12. ubi agit de poenis male conferentis, aut recipientis Ordines.

25 Qui verò Sacerdotium suscipit cum aliquo impedimentoo, ob quod est suspensus ab Ordinibus, non sit irregularis per hoc præcisè, quod cum Episcopo consecret in Missa, in qua ordinatur: quia non dicit vere Missam, adeoque non exercet Ordinem. ita Port. cit. n. 7.

26 Qui Presbyteratus Ordinem suscipit in peccato mortali, peccat mortaliter. I. Ordinem suscipiendo in acceptatione materia, & usu formæ; quia Sacramentum suscipit. 2.

Verba consecrationis in Milla Ordinationis proferendo; quia cum Episcopo Sacramentum conficit. 3. Communicando; quia Sacramentum Eucharistiae suscipit.

Et quia non potest sine mortali à prolatione verborum consecrationis, nec à communione abstinere, cùm sit materia gravis graviter prescripta ab Ecclesia, tenetur tunc conteri.

EX PARTE MINISTRI.

REquiritur primò status gratiæ. Secundò, ut Episcopus conferens non sit suspensus, aut alio canonico impedimento interdictus. Tertiò, ut sit Ordinarius; non potest enim ordinare, nisi subditos, aut alienos cum dimissoriis proprii Ordinarii.

28 Tripliciter autem potest aliquis esse subditus alicui Episcopo. Primò, ratione originis; quatenus in eis Diœcesi natus est, non casu, & per accidens. Secundò, ratione domicilii, quatenus ibi habitat animo perpetuo manendi; ad quod sufficiunt decem anni. Tertiò, ratione beneficij, quod tenet in tali Diœcesi, quod sit ad congruam sustentationem sufficiens; quolibet ex his tribus modis sit subditus, potest ab Episcopo ordinari, & ab eo petere dimissorias. Juxta Bullam Innoc. XII. omnino attendendam in n. 38.

29 Ordinatio Clericorum nullius Diœcesis spectat ad Episcopum, intra cuius Diœcesis finis locus situs est. Quod si locus sit omnino extra fines, spectat ad Episcopum illum, cuius Ecclesia Cathedralis est proximior. Fagnanus l. i. Decr. cap. Significati, n. 23.

30 Regulares in Italia, v. gr. existentes habentes dimissorias a suis Prælati, à quocumque Episcopo intra Italiam ordinari posse, docet Tamb.

31 Episcopus non potest Ordines Sacros (bene verò minores) nisi inter Missarum solemnia ab ipsomet celebrata conferre. Si extra illa, aut alio celebrante sine dispensatione Pontificis conferat, illicitè conferit, quia contra Ecclesiæ consuetudinem, & Rubricas Pontificales: sed validè, quia de essentia ejuslibet Sacramenti est sola materia, forma, & intentio; nec ullum adest decretum irritans. Unde opinio Sylvestri, quod talis collatio sit invalida, non est probabilis, sed destituta fundamento, Gobat tom. i. tract. 8. n. 257.

Si verò Ordinandis jam convocatis in hebdomada, qua esset collatio facienda, superveniret Episcopo magna difficultas utrumque unus obeundi, & nullus alius esset Episcopus, qui posset, aut veller supplere, tunc posset licet curie Missam celebrari per alium Sacerdotem, & ipse conferre; idque ex epiceja, & generali

interpretatione, quæ etiam in requisitis majoris considerationis adhiberi solet, ob gravia incommoda, quæ evenirent, si sine ordinatione remitterentur juvenes: ita Gobat cit. n. 26.

EX PARTE UTRIUSQUE

REquiritur primò tempus, quo Ordines debent conferri; de quo dictum est, n. 3.

Secundò, requiruntur interstitia temporum, hoc est temporis intervalla inter unum, & aliud Ordinem.

33 Inter primam tonsuram, & Ostiariatum non debent intercedere interstitia temporum. Inter minores debet intercedere aliquod intervallum arbitrio Episcopi, qui potest dispensare, & eodem die conferre. Inter Acolytatum, & Subdiaconatum, & pariter inter majores, ex Trid. debet intercedere annus; qui sufficit, si sit Ecclesiasticus, ab uno Sabbato, v. gr. Sitientes, ad alium similem sequentem Sabbathum, etiamsi non intercesserint duodecim menses integræ; & à fortiori sufficit annus naturalis, licet Ecclesiasticus annus non finierit.

34 Dispensare super interstitiis possunt Episcopi; possunt etiam Regulares cum suis subditis, qui tamen monentur, ut ex modestia non dispensent, sed in dimissoriis Episcopos rogent, ut dispensent.

35 Dispensatus à Summo Pontifice super defectu ætatis, adhuc indiget, ut super interstitiis dispensetur, si tempus inter unum, & aliud Ordinem prescriptum non sit elapsum; quia ætas, & intervallum temporis inter unum, & aliud Ordinem, sunt duo requisita disparata, ac proinde dispensatus super uno, super alio dispensatus minimè censemur.

36 Potest Episcopus eodem die primam tonsuram, & quatuor minores conferre, minimè minores cum Subdiaconatu, potest autem minores cum Subdiaconatu eodem die conferre ex causa; vel ubi adest consuetudo, etiam sine causa. Duos autem majores eodem die conferre non potest sine Papæ dispensatione, n. 3.

37 Tertiò denique requiritur, ut servetur ordo intercollationem, & receptionem unius, & alterius: debent igitur recipi eodem ordine, quo numero secundo sunt numerati.

Si autem reciperetur Diaconatus v. gr. ante Subdiaconatum, & sic de ceteris, valida esset receptio; sed hic, qui esset per saltum ordinatus, maneret suspensus à sui Ordinis executione, & alterius receptione; potest tamen Episcopus cum eo dispensare; nisi ante hujusmodi dispensationem solemniter ministrasset in Ordine per saltum suscepto; quia tunc est necessaria.

cessaria dispensatio Summi Pontificis. Concil. Trid. sess. 23. de reform. c. 14.

INNOC. XII. CONSTITUTIO

A Pud Pignatelli tom. 10. post consultatio nem 13.

Qua plura declarantur, ac præscribuntur pro tollendisabusibus, & fraudibus circa Ordinationes alienorum subditorum.

INNOCENTIUS, &c.

SPeculatorum domus Israel, &c. Ceterum per ea ipsa inducta, &c. sicut lutarem illam, quam S. Gen. Trid. Conclii Decreta de non Ordinandis ad patrimonii titulam, nisi illis, quos Episcopi pro necessitate, vel commoditate suarum Ecclesiarum assumendos judicaverint, præscripti sunt disciplinam nequaquam relaxatam intelligi; quinim nec unquam ad inducta hujusmodi exequenda Episcopos ipsos artare, sed illorum executionem arbitrio semper eorumdem Episcoporum, quorum conscientias hac in re strictissime oneratas volumus, prorsus relinquere declaravimus, &c.

39 Verum quo impensis, &c. delatis ad Nos querelis accipimus, graviora quotidiani maligni inimicum in Sancto, &c. Motu proprio, & ex certa scientia, &c. Hac generali nostra, & perpetuo valitura Constitutione decernimus, & declaramus, nullatenim ibi natus non fuerit ex accidenti, Episcopo, seu cuiuslibet loci Ordinario, tandem Cardinalatus honore fulgeat, licet exterum quempiam, ac sibi ratione originis, seu domicilii, juxta modum inferius declarandum, legitimè contracti, non subditum, ad Clericalem tonsuram promovere, cuiuslibet beneficii Ecclesiastici ei statim, ac tonsura hujusmodi insignitus fuerit, conferendi, seu ad quod is à patronis jam præsentatus, seu nominatus fuerit, prætextu, etiam si beneficium prædictum de novo ea expresse adjecta lege fundatum fuisse constiterit, ut quis immediatè post Clericalem characterem suscepimus ad illud instituatur. Præterea Clericum, qui legitimè jam à proprio Episcopo ad eamdem Clericalem tonsuram, seu etiam ad minores Ordines promotus fuerit, non posse ab alio Episcopo ratione, ac titulo cuiuscumque beneficii in illius Diœcesi obtenti ad ulteriores Ordines promoveri, nisi ante eorumdem susceptionem testimoniales litteras proprii Episcopi, tam originis, quam domicilii, super suis natibus, & state, moribus, & vita sibi concedi obtinuerit, easque Episcopo Ordinanti

41 Ceterum subditus ratione originis, istantum sit, ac esse intelligatur, qui naturaliter ortus est in ea Diœcesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, dummodo tamen ibi natus non fuerit ex accidenti, occasione nimis itineris, officii, legationis, mercaturæ, vel cuiuslibet alterius temporalis mœra, seu permanentie ejus patris in illo loco; quo casu nullatenus ejusmodi fortuita natus, sed vera tantum & naturalis patris origo erit at tendenda. Quid si quis tanto tempore spatio in eo loco, in quo ex accidenti, sicut præmittitur, natus est, moram traxerit, ut potuerit ibidem canonico aliquo impedimento irretiri, tunc etiam ab Ordinario ejus loci litteras testimoniales, ut supra, obtinere, illasque Episcopo Ordinanti per eum in collatorum Ordinum testimonio similiter recensendas præsentare teneatur.

42 At si pater in alieno loco, ubi ejus fuius natus est, tamdiu, ac eo animo permanerit, ut inibi verè domicilium de jure contrixerit; tunc non origo patris, sed domicilium per patrem legitimè, ut præfertur, contractum, pro Ordinatione ejusdem filii attendi debeat.

43 Subditus autem ratione domicilii ad effectum suscipiendo Ordines, is dum